

De Hertogin koos en was in een oogwenk verdwenen.

«Laten we nu verder gaan met het spel», zei de Koningin tot Alice. Alice was te zeer van streek om een woord uit te brengen, maar volgde langzaam naar het croquetveld.

De andere gasten hadden geprofiteerd van de afwezigheid der Koningin en rustten wat uit in de schaduw. Zoo spoedig ze haar echter zagen, haastten ze zich terug naar het spel, terwijl de Koningin enkel opmerkte, dat het minste dralen hun het leven zou kunnen kosten.

Al den tijd, dien ze aan het spelen waren, was de Koningin voortdurend aan het twisten met de andere spelers en ze riep maar steeds: «Zijn hoofd af!» of «Haar hoofd af!»

De veroordeelden werden in verzekerde bewaring genomen door de soldaten, die dan natuurlijk niet langer dienst konden doen als bogen, zoodat er na ongeveer een half uur geen bogen meer over waren en al de spelers, behalve de Koning, de Koningin en Alice, waren opgepakt en veroordeeld om terechtgesteld te worden.

Toen hield de Koningin, die geheel buiten adem